

vi opererer med her, sådan så vi åbner for en række valgmuligheder for den enkelte, som den enkelte ikke har efter de gældende regler.

Det er så lidt en kommentar til fru Mariann Fischer Boel, i forhold til at man kun kan hæve én gang. Og det er rigtigt, og man kan selvfølgelig godt stille spørgsmålet: Hvorfor får man ikke lov til at gøre det over nogle omgange, hvis man bliver ramt af en sygdom, og man bliver tilkendt mellemste eller højeste førtidspension? Baggrunden er, at vi også her har forsøgt at gøre det meget fleksibelt. Hvor det tidligere var sådan, at hvis man hævdede, skulle man hæve det hele, åbner vi nu mulighed for, at man kan foretage en delhævning. Det var også sådan efter de eksisterende love, at hvis man havde sat ind på en ordning én gang, efter at man var tilkendt pensionen, havde man mistet retten.

Vi gør faktisk det her så fleksibelt, at selv om man har foretaget en hævning eller en delhævning, vil man kunne indskyde igen, og set i det lys tror jeg også, at fru Mariann Fischer Boel godt kan se, at så bliver det altså problematisk. I givet fald vil det blive valget imellem enten at åbne for flere hævninger med den konsekvens, at når man har hævet første gang, måtte man så ikke kunne skyde ind igen, for ellers kan man jo sådan køre ind og ud på sådan en konto. Og derfor har det været sådan en barriere, for jeg kan godt forstå tankegangen i det.

Og jeg synes, det er lidt vigtigt, at vi her forsøger at give de mennesker nogle muligheder, som de ikke har i dag, og at vi, når det kan gøres forsvarligt, ikke lukker for, at de fremover kan skyde ind og samle op til deres alderdom. Så det er baggrunden for, at der er den regel. Vi har været, om jeg så må sige, gennem tankeøvelsen.

Hr. Flemming Hansen spørger til høringsvaret fra Finansrådet – ratepension, hvorfor kan vi ikke det? Der er nogle få kommentarer til høringsvaret i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg vil godt føje et par stykker til. Ud over, at det er noget ganske andet, en ordning, der kommer til udbetaling over et antal år, er der altså også den forskel, at vi risikerer ikke at kunne lave den samme fleksibilitet. For når vi kan lave en så fleksibel ordning, som den her indeholder, omkring kapitalpensionen uden at rejse nogle problemer, som vil være uacceptable på anden måde, hænger det jo sammen med, at kapitalpensionen ikke er fradragsberettiget i topskatten, og derfor kan vi sige, at forskellen fra de 40 pct. og op til den højeste fradragsvær-

di, man kan få, bliver inden for nogle grænser, så vi ikke – det har i hvert fald været min opfattelse – skulle bruge det til at lave noget meget firkantet, selv om der selvfølgelig er visse muligheder. Der er det et lidt andet forhold, når vi ser på ratepensionen.

Til hr. Ole Sohn vil jeg kun sige tak for støtten, selv om han intuitivt mente, at når Venstre og De Konservative havde støttet, så burde man være imod. Det viser jo, at man ud over sin intuition også skal bruge sin forstand, og det er jeg glad for at hr. Ole Sohn gjorde. Jeg ville i øvrigt ellers være blevet dybt overrasket, da jeg har talt en hel del med SF's skatteordfører, hr. Aage Frandsen, om, hvordan en klog løsning kunne se ud. Så derfor er jeg glad for, at støtten også var konklusionen.

Hr. Klaus Kjær og i øvrigt også hr. Flemming Kofod-Svendsen takkede for den hurtige reaktion og fremsættelsen. Det er jeg glad for, for jeg har sådan set været lidt ked af, at jeg ikke kunne komme med det allerede ved starten af samlingen, det var i oktober; det var hensigten. Når det har trukket lidt ud, hænger det sammen med, at det har været svært at finde ud af, hvordan vi i lovgivningssammenhæng skulle håndtere definitionen livstruende sygdom. Det har der været ganske mange diskussioner med Sundhedsstyrelsen, Sundhedsministeriet, Lægeforeningen osv. om, og jeg mener, at det, vi så er landet på, er en helt igennem ordentlig måde at gøre det på. Men det er faktisk det, der har trukket forslaget her lidt længere, end det havde været min oprindelige ambition.

Måtte jeg så sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg hører til dem, der har stor respekt for folk, der har principper og holdninger, som de tager udgangspunkt i. Men jeg synes jo alligevel, at hr. Keld Albrechtsen skulle overveje frem til tredjebehandlingen, om nu de principper, han hæftede sit »undlader at stemme« op på, ikke bare er for meget.

For det, vi åbner for, er jo, at man får mulighed for at knytte en forsikringsdækning til en ratepension. En forsikringsdækning, som man jo i dag med fradragsret kan skaffe sig, hvis man går hen i et forsikringsselskab og laver en kombinationsordning. Man kan bare vælge sådan en. En forsikring, som hidtil har kunnet knyttes til en kapitalpension. Men regeringen og Enhedslisten har i fællesskab fjernet fradragsretten for topskatten, fordi vi var enige om – selv om der er mange ting, vi ikke helt er enige om omkring pension og sådan noget – at det